

Recensie: Black Box Revelation ★★★***

Leuven Air
zaterdag 31 juli 2021

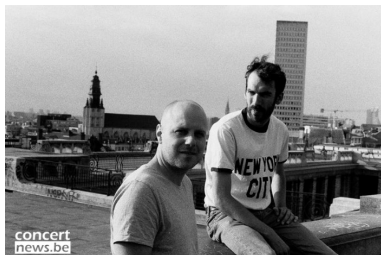

foto © Ilke Bardijn

Recensie:

Ons eerste optreden van Black Box Revelation in openlucht dat we ons herinneren was aan de abdij van Hemiksem op het ongeëvenaarde Casa Blanca-festival 12 jaren geleden. Toen bestond de band live uit twee leden: Jan Paternoster aan de gitaar en Dries Van Dijk op drums. Het duo is nu met Jasper Morel op synths, electro, extra gitaar en beatring op het podium een trio sinds het ontstaan van hun vijfde plaat 'Tattooed smiles'. En de bezielers van de band zijn geen jonkies meer. Ondertussen is Paternoster meneer De Roo en papa geworden. Of dat er mee te maken heeft (het vaderschap maakt een man al snel minder scherp, schurend en snerp) of onze met de jaren vervormde herinnering aan dat concert in Hemiksem, laten we in het midden. Feit is dat Black Box Revelation behoorlijk laid back overkwam in Leuven, zeker tijdens de eerste 40 minuten van het optreden. We misten daar punch, peper in hun gat, dat we wél in het tweede deel gelukkig te horen kregen. Ook qua attitude bleef het allemaal braafjes. Twaalf jaar geleden zagen we Jan nog op het drumstel gaan staan naar het einde toe. Nu zag je een band dat dat soort zotternijen en live waaghalzerij kennelijk ontgroeid is. Jammer. Kortom deze band kan wel wat extra vuur en attitude gebruiken. De remedie? Zich laten 'ontvaderen', terug in het repetitiekot, of vier maal daags tijdens de maaltijd en voor het slapen een snot onder hun kont en wat (bijkomend) peper in hun gat.

In vergelijking met hun set op het verder totaal irrelevante maar door andere media over gemediatiseerde Werchter Parklife had Black Box Revelation wat gesleuteld aan hun concert. Openen deden ze in Leuven immers met 'Gloria' wat in Werchter hun eerste toegift was. Maar het midden van het concert en het einde bleef wel mooi hetzelfde op de laatste bis na.

Aanvankelijk vroegen we ons af wat de meerwaarde van dat extra bandlid wel was. Immers zagen we Morel op 'Gloria' en 'War Horse', die laatste vormt absoluut een meerwaarde om live te horen op een locatie waar aan de overkant van de straat de kazerne van Heverlee gelegen is, niet veel meer doen dan wat op de beatring slaan. Dat kan je ook met de voet zelf doen als je maar met twee bent, dachten we toen. 'War Horse' werd overigens zeer goed onthaald terwijl we dit een wel behoorlijk repetitieve tekst en simpel garagerock deuntje vinden, wat ook geldt voor 'Love licks'. Eigenlijk baadden veel van de songs die we in het concert hoorden van deze bluesrockers in simplisme, zowel qua tekst als qua muziek.

Achter Paternoster stond in witte neon de naam van de band opgelicht. Tijdens 'Tattooed Smiles' zagen we dan weer die letters elders vooraan het podium oplichten. Het was pas tijdens 'Never Alone, Always Together', met stip het beste nummer uit de Black Box Revelation catalogus, dat we de meerwaarde inzagen van de extra muzikant. Na een fel gesmaakte gitaarsolo van Paternoster hoorden we hem erg virtuoos in dialoog gaan met zijn collega net nadat ie 'Komaan Leuven, nu is't aan jullie' zei en de lyrics aan het publiek overliet en het liet meeklappen. Het nummer droeg ie op aan ons allemaal.

Voor de muziek, voor de energie, voor al die blije gezichten doet de band graag wat het doet: optreden, liet de gitarist weten daaraan toevoegend 'Wij zijn hier echt van aan het genieten.' Als je Paternoster zo'n bindtekst hoort zeggen, deels met de bibber wat in zijn stem, krijg je spontaan het gevoel dat ie elk moment 'Gisteren ging ik naar de cinema' zou kunnen aanvatten van Raymond, die eerder op Leuven Air,

alweer zijn status bevestigde (al zien we hem nog het liefst van al indoor).

In 'Blown away' toonde Paternoster dan weer een knap staaltje vingervlugheid. Maar Black Box Revelation laat zo goed als altijd tussen de nummers een gat waardoor ze het tempo uit het concert halen en steeds in zekere zin opnieuw moeten opbouwen. Ook op dat vlak kon en mocht het sneller en snediger wat ons betreft. 'Built to Last' speelt de band normaal gezien samen met Seasick Steve, maar 'met corona kon die er niet bij zijn.'

Door de invallende duisternis, begon Jan Paternoster ons steeds minder goed te zien. Dus stelde hij voor dat we onze smartphonelichtjes zouden aandoen 'en dan dansen gelijk ne zot. Dat zou neig zijn.' zei ie. Echt verrassend was het niet dat het Leuvense publiek meteen inging op zijn verzoek. Immers, tijdens het voorprogramma van De Staat zagen we de fans die door de frontman wat geplaagd werden toen het regende nadat ie zei 'Lekker aan het douchen, jongens?' rond hun staande tafeltjes hollen bij wijze van alternatieve moshpit in coronatijden met je bubbel. Het grappige is, dat we net dezelfde taferelen zagen 's middags rond krak dezelfde tafeltjes maar dan uitgevoerd worden door kindjes en hun mama's en papa's tijdens het optreden van Kapitein Winokio, dat een veel betere opbouw kende, er een sneller tempo op nahield en veel steviger in interactie ging met het publiek in vergelijking met het avondconcert. Misschien moet Black Box Revelation eens op prospectie gaan bij de Kapitein...

'Hoe stop je zoiets?' vroeg Paternoster zich af op het einde van 'Set Your Head On Fire'. 'Ik zie geen uitweg' stelde hij. Die vond hij uiteindelijk terwijl het uitgelaten publiek uit zijn hand at maar wij het gevoel kregen dat ie de zaak wat (nodeloos) aan het rekken was. Opvallend overigens hoe scherp hun timing was. Je kon je klok erop gelijk zetten dat hun reguliere set bijna op de seconde getimed een uur duurde. En het ganse optreden? Dat was zo'n vijf minuten vroeger gedaan dan gecommuniceerd. De band klokte dus af op een uur en vijftwintig minuten. Ook dat vinden we " excusez le mot " van weinig rock 'n roll getuigen. Maar blijkbaar moet je ballen aan je lijf hebben zoals Raymond van het Groenewoud om je niets aan te trekken van een curfew en te bieden wat het publiek wil: meer.

Kortom: we misten de jonge guitigheid, de gretigheid bij Black Box Revelation. Raymond van het Groenewoud bewees in Leuven eerder dat je niet per se met het ouder worden, die hoeft te verliezen. Het grootste risico voor een band zoals Black Box Revelation is dat als ze zich te veel laten omringen door mensen waar de muziek eerder op de tweede plek komt, na het geld, hun kostbaarste goed verliezen "€!

< Bert Hertogs >

De setlist:

Gloria
Gravity Blues
Built to Last
Gravity Blues
War Horse
Tattooed Smiles
Do I Know You?
High On a Wire
Never Alone, Always Together
Blown Away
Love Licks
I Think I Like You
My Perception

Bis:

Sealed With Thorns
Set Your Head On Fire